

Sygn. akt:

II Ka 146/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Pałka

Sędziowie: SO Wiesław Oryl (spr.)

SO Michał Pieńkowski

Protokolant Marlena Achcińska

przy udziale

Prokuratora Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r.

sprawy M. Ł.

oskarżonego z art. 159k.k. i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pułtusk

z dnia 27 lutego 2014 roku . sygn. akt VI K 127/14

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1/ uchyła orzeczoną w punkcie V wyroku karę łączną pozbawienia wolności,

2/ przyjmuje, że oskarżony M. Ł. czynów przypisanych w punktach I i II dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to skazuje go na podstawie art. 159 k.k., wymierzając z mocy art. 159 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. H. kwotę 516,60 /pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy/ tytułem nieopłaconego wynagrodzenia za obronę z urzędu wykonywaną wobec oskarżonego przed Sądem II instancji.

IV. Zwalnia oskarżonego z uiszczenia opłaty. Wydatkami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt:

II Ka 146/14

UZASADNIENIE

M. Ł. oskarżony został o to, że:

1. W nocy 3 maja 2012 roku w m. S. gmina Z., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi trzema osobami oraz z dwoma ustalonymi nieletnimi, używając niebezpiecznych przedmiotów w postaci noża, młotka, przewodu elektrycznego i pałek oraz bijąc pięściami i kopiąc po ciele, dokonali pobicia pozostających wspólnie na terenie działki letniskowej R. K., K. S. (1), M. S. i K. S. (2), powodując u R. K. obrażenia w postaci złamania łuski kości skroniowej z wgłobieniem odłamów o około 2 mm, krwiaka przymózgowego na wysokości złamania, liniowego pęknięcia wyrostka jarzmowego po stronie lewej, stłuczenia lewego przedramienia, stłuczenia lewego podudzia i urazu błony bębenkowej ucha lewego skutkującego niedosłuchem, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej siedmiu dni, u M. S. obrażenia w postaci złamania trzonu kości promieniowej lewej bez przemieszczenia, rany szarpanej okolicy czołowo - ciemieniowej po stronie prawej, wstrząśnienia mózgu i rany ciętej podudzia prawego skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia na okres powyżej siedmiu dni, u K. S. (2) obrażenia w postaci stłuczenia zewnętrznego głowy, stłuczenia zewnętrznego klatki piersiowej, stłuczenia kończyny górnej prawej oraz stłuczenia podudzia lewego skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia na okres nie dłuższy niż siedem dni, czym naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

tj. o czyn z art. 159 k.k.

2. W nocy 3 maja 2012 roku w m. S. gmina Z., działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema ustalonymi osobami oraz z ustalonym nieletnimi, używając niebezpiecznych przedmiotów w postaci noża, młotka, przewodu elektrycznego i pałek oraz bijąc pięściami i kopiąc po ciele, dokonali pobicia pozostających wspólnie na terenie działki letniskowej K. S. (3), A. C. i D. C., powodując u K. S. (3) obrażenia w postaci rany tłuczonej głowy i wstrząśnienia mózgu skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała i rozstrojem zdrowia na okres nie dłuższy niż siedem dni, u A. C. obrażenia w postaci urazu wielomiejscowego stłuczenia zewnętrznego i rany ciętej pośladka lewego skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia na okres nie dłuższy niż siedem dni, czym naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

tj. o czyn z art. 159 k.k.

3. W nocy 3 maja 2012 roku w m. S. gmina Z. z wnętrza przyczepy kempingowej zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. model (...) nr (...) o wartości 300 złotych działając na szkodę D. C.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

4. W dniu 21 lipca 2012 roku w P. na ul. (...) kierował rowerem po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości, I - 0,65 mg/l, II - 0,72 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pułtusku wyrokiem z dnia 27 lutego 2014 roku, w sprawie VI K 127/14 oskarżonego M. Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1 czynu i za to na podstawie art. 159 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie po 200 złotych na rzecz pokrzywdzonych: R. K., K. S. (1), M. S. i K. S. (2).

Oskarżonego M. Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2 czynu i za to na podstawie art. 159 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie po 200 złotych na rzecz pokrzywdzonych: K. S. (3), A. C. i D. C..

Oskarżonego M. Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach 3 i 4 czynów, z tym że ustalił, iż czyn z punktu 3 stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., zaś czyn z punktu 4 stanowi wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. i za to:

- za czyn z punktu 3 skazał go na podstawie art. 119 § 1 k.w.;

- za czyn z punktu 2 skazał go na podstawie art. 87 § 1a k.w., zaś na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 800 złotych.

Na podstawie art. 87 § 4 k.w. orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia rowerów na okres 1 roku.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. Ł. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 8 maja 2012 roku do 29 maja 2012 roku i od dnia 2 lipca 2012 roku do 6 lipca 2012 roku.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. H. kwotę 1195,56 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, w tym kwotę 223,56 złotych tytułem podatku od towarów i usług.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 380 złotych tytułem opłaty, a wydatki w sprawie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego M. Ł. zaskarżył prokurator, zarzucając obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. przepisu art. 91 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy prawidłowo sąd winien uznać, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw i winien zastosować instytucję określoną w art. 91 § 1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator poparł apelację, jednocześnie zmodyfikował końcowy wniosek i wniósł o zmianę wyroku poprzez przyjęcie, że czyny z punktu 1 i 2 stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i wymierzenie jednej kary w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora w zmodyfikowanej wersji okazała się zasadna.

Stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy orzekając w sprawie niniejszej, uwzględniając wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego, nie wziął pod uwagę czynów przypisanych w punkcie I i II oskarżony dopuścił się, stosownie do treści art. 91 § 1 k.k., w warunkach ciągu przestępstw. Przestępstwa te wyczerpują znamiona tego samego przepisu ustawy karnej - art. 159 k.k., i zostały popełnione w ciągu bardzo krótkiego czasu.

Pamiętać należy, że ciąg przestępstw jest instytucją prawa karnego materialnego i jej stosowanie jest obowiązkiem sądu. Przyjęcie lub odrzucenie możliwości zastosowania art. 91 § 1 k.k. uzależnione jest wyłącznie od spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie. Niezastosowanie w wyroku art. 91 § 1 k.k., przy spełnieniu wymienionych w tym przepisie przesłanek, powoduje że taki wyrok dotknięty jest rażąca niesprawiedliwością. Stwierdzić należy, iż przyjęcie, że sprawca działał w warunkach określonych w art. 91 § 1 k.k. jest zdecydowanie korzystniejsze od uznania, że popełnione przestępstwa pozostają w zwykłym, realnym zbiegu. Aby się o tym przekonać wystarczy obliczyć jaka kara może być wymierzona za dwa przestępstwa na podstawie art. 91 § 1 k.k. i porównać ją z maksymalną karą łączną, jaka mogłaby być orzeczona, gdyby za oba te przestępstwa wymierzono kary w granicach górnego ustawowego zagrożenia. Zatem dziwić musi stwierdzenie zawarte w apelacji, iż wyrok zaskarżony został w całości na niekorzyść oskarżonego M. Ł..

Mając powyższe na uwadze należało zmienić zaskarżony wyrok, wymierzając oskarżonemu, w miejsce dwóch kar za przestępstwa z art. 159 k.k., jedną karę pozbawienia wolności, uzgodnioną na rozprawie w dniu 27 lutego 2014 roku.

Z tych wszystkich powodów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów procesu z uwagi na to, iż przebywa on w zakładzie karnym, gdzie możliwości zarobkowania są ograniczone i ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.